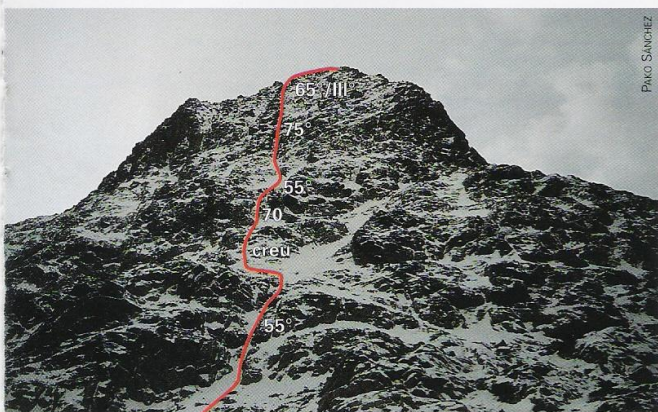

les altres clàssiques

Amb la col·laboració de

Pic de la Renclusa La nord propera i solitària

Endinsar-nos a l'alta muntanya hivernal del Pirineu central és un dels majors plaers que ens aporta el muntanyisme. Al massís de la Maladeta, dispersos sota la magna presència de les puntes més enlairades, trobem diversos cims secundaris; tots ells poc freqüentats, donada l'esclafadora competència dels seus germans grans. El pic de la Renclusa, amb la seva paret nord, és una d'aquestes muntanyes privades de celebritat.

La manca de popularitat d'aquests cims ens reconfortarà amb la més gran de les soledats; cal que ens sapiguem afortunats de poder contagiar-

nos de l'immens oblit d'aquestes muntanyes. Gràcies a elles penetrarem en relleus ignorats; traçarem les petjades que s'esborraran aviat i que no tornaran a obrir-se en tot el que resti d'hivern; per tot arreu la neu és verge, els paisatges són eternament nous, a punt de ser estrenats... Que marxin tots aquells que són poc entre molts! Aneu, un rere l'altre, a les rutes freqüentades i trobeu el que tothom ha trobat! Anem, uns quants -pocs-, a les rutes ignotes, on ens sentirem com la gota d'aigua que mai esdevindrà un ruixat.

Passarem la nit a la Renclusa i ens despertarem encara sota la

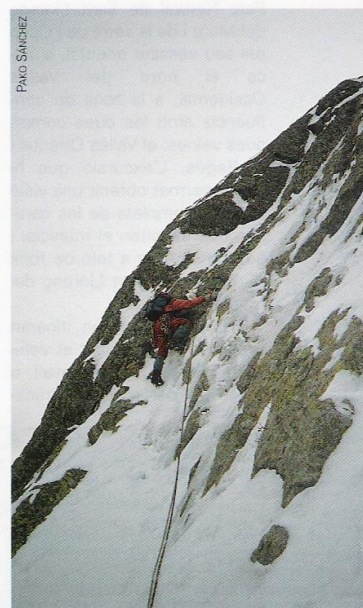
fosca. Tothom prepararà el seu equip per emprendre els feixucs pendissos que duen cap a la Maladeta i l'Aneto. -Tothom? - No, amic, no. Nosaltres ens fixarem en quelcom que és molt més a prop. Sobre la teulada del refugi notarem la presència de la negra paret nord del pic de la Renclusa. Malgrat la seva altiva silueta, que retallarà el blau metàl·lic del trenc de l'alba, no ens caldrà fer més que unes quantes passes per comprovar que ningú ha reparat en ella, i que no hi ha cap traça que ens indiqui el camí més adient per arribar-hi. Una estona més tard, prepararem el material d'escalada, al mateix temps que les caravanes que van a les muntanyes més altes ja s'han dispersat: els més matiners ja hauran traspassat l'emblemàtic pas del Portilló, els més mandrosos encara seran a les proximitats del refugi.

Els primers trams de l'escalada són ressalts optatius, amb petites seccions glaçades. Just a la part intermèdia del vessant hi ha una creu de ferro. Dalt d'ella tenim la part superior de la paret, on l'escalada ja és del tot obligada i un xic complexa. Ben bé pel centre, amb certa timidesa, es dibuixa la goulotte que seguirem fins a la cresta cimera: tot un convit per a l'escalada mixta, repartida en tres o quatre llargs de corda.

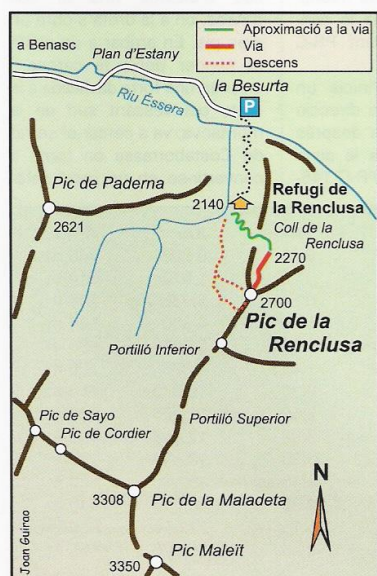
Una vegada dalt la cresta diverses torres ens separen del pic de la Renclusa. L'arribada al

cim serà la manera més elegant de finalitzar l'ascensió i des del punt més alt contemplarem la immensitat dels gegants de la serralada; d'aquelles puntes que no deixaran mai de ser visitades i que seran les úniques que existiran per a la gran majoria dels muntanyencs que transiten els Pirineus.

Pako Sánchez

La paret nord del pic de la Renclusa és tot un convit per a l'escalada mixta i el gel (a la imatge la primera cascada, 70°), en ple Pirineu central.

FITXA TÈCNICA

Via: Goulotte central de la paret nord del pic de la Renclusa

Primera ascensió: sense dades

Dificultat: 70° / III°/III+ (possibilitat de trams mixtos)

Desnivell: 300 m

Horari: 3-4 h

Material aconsellable: friends i 4 pitons (extraplans i universals). També pot ser útil algun cargol de gel i cintes llargues.

Accés: de Benasc cal seguir la carretera que duu al pla de Besurta fins al final. És molt possible que no puguem arribar més enllà de l'hospital de Benasc. D'aquí fins al refugi de la Renclusa cal calcular unes 2,30 h de marxa.

Aproximació: evident des del refugi per l'anomenat "camí de l'Antonio" direcció al coll de la Renclusa (E-SE). Sense necessitat d'arribar al coll pugem per les pales de neu del peu de paret (1-1,30 h).

Descens: des de la part alta de la paret cal crestejar cap al sud fins al punt culminant del cim (III°/III+). Després del cim potser caldrà improvisar algun ràpel segons la quantitat de neu que trobem a la cresta (2 h fins al refugi).

Època aconsellable: de desembre a abril

Cartografia útil: Mapa excursionista de Los Pirineos. Benasque - Ball de Benàs - Parque Posets - Maladeta. Escala 1:40.000. Editorial Pirineo.